

OZVENA ZAPADU

(ECHO OF THE WEST)

ZABAVNY : TYDENNIK

PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Redakce : Publishers
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEB

Podplatné na rok \$1.50 Subscription \$1.50

Adresa redakce:
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEB

DOPISY

PHILLIPS, WISCONSIN.

Něco pro zasmání! — Tulák před rakouským soudem.

Soudce: "Už jste zase zde vy lumpe?"

Tulák: "Ponížene prosím pane soudce a oni jsou tady 'čestě'?" S. "Co jest vám do toho? Čím se živíte?" T. "Bramborovou polívkou, ale nejradši knedle se zelím." S. "Co jest mi do toho; kdy jste se narodil?" T. "Já jsem se narodil v noci 1866, lho Máje." S. "Řemeslo?" T. "Jsem dráteníkem." S. "Jak to? když nemáte žádné dráty." T. "Pane soudce, když se může telegrafovat bez drátu, tak já umím hrnce také bez drátu drátovati." S. "Tu čepici vemte ze stolu, nebo vám jí shodím." T. "Jen jí rače nechati, ona odleze sama." S. "Dejte mi knížku." T. "Pane soudce já ne neberu na knížku, všechno za hotové." S. "Pracovní knížku já echi." T. "Ano, tady je." S. "Vždyť nemáte v knize nic napsáno, jest úplně čistá." T. "Když mně ji pan starosta dával, povídal mě přisně abych jí držel v čistotě největší a proto já si do ní nedám nic emarat." S. "Je to ale lump." T. "Kdo, ten starosta?" S. "Ne, vy! A jak to se mnou mluvíte? Víte kdo já jsem? Já jsem soudní rada." T. "Á, — to jsou na tom lepší jako já." S. "Počkej lumpe s sebou já zatočím." T. "Jen to ne." S. "Jste obviněn, že jste strážníka při zatýkání uhodil do hlavy. Proč jste to udělal?" T. "Protože se mnou strkal, a tak se s inteligentními lidmi nezachází." S. "Ták, a jak jste to poznal, že jste inteligentní?" T. "Měl jsem právě na sobě za 30 zlatých zimník." S. "Který jste právě ukradl. Máte 14 dní trestu a gerant ty lumpe, jseš s tím spokojen?" T. "Ale ano, pán bůh jim to tisícronásobně odplatí!" —

Milí čtenáři! Nastává pomalu již zima a pro farmáře dlouhé časy. Mám v zásobě více pěkných románů, které jsem si objednal od redakce t. l. a jsou opravdu chviluhodné, ale, že je mám již přečtené, tak pro mně cenu více nemají. Má-li proto z čtenářů některý nějaké hezké čtení a chtěl by je zaměnit, dopište mě o seznam a já vám odepišu co já mám a jest-li se dohodnem můžete je přijít jeden druhému. Zima dlouhá, a nové knihy vždy kupovati stálo by mnoho peněz. Snad pan redaktor proti tomu něčeho mítí nebude. (Poz. red.: Jest ten Váš nápad praktický a dobrý, který mi sami schvalujeme). V úctě Váš Jan Baránek.

Box 120 Phillips, Wis.

HOWELLS, NEBRASKA

Čtená redakce! Tak přemýšlím dnes v té době utrpení žijících tam v té dálné drabé naší vlasti a myslím si že když byly rozdávány dary dědičtí od Prozetelnosti tu obdržel národ náš, tu trnovou korunu, kterou už tak mnohokrát korunován byl. Čím více národ náš trpí, tím více ten katan korunu trnovou na hlavu přitlačuje a přitlounká. Když Ferdinand II. nastoupil vládu po strýci svém Matyášu, králi uherském, nemohl český národ krutovládě podobnou vycpěti, zvolil sobě za krále Bedřicha Falckého, ten ale blůlak myslil, že jest pozván do Čech, aby strojíl zábavy a plesy. Na hradě pražském byl pořádán ples, na Bílé Hoře zůsta, byla a národ tam krvácel a pod přisilou nepřá-

teř padl. Když přišli ku králi oznámit, že bitva jest prohrána, místo co měl se mečem opásati a dáti brány městské zavřítí, a kterému bylo svěřeno město hájiti. Prehl jako sbáblec se svou rodinou a vůdce českých vojsk zanechal jich osudu. Přistěhoval se tyran přes smečku pánů "Bratřů Tovaryšstva Ježíšova" a dal kázati vůdce českých vojsk, že prý na milost je přijímá a slova tato královská potvrdil přísahou a pečeti. Ti ubožď věřili slovům jeho šli, ale sotva vešli do hradu byli zatknuti, svázáni a uvřzeni do žalářů. V tu dobu páni Bratři Tovaryšstva Ježíšova, radili králi, jaký by nejkruťejší trest na povstalecích vykonati měl. Stavěno bylo ležení. Někteří byli stínáni, někteří byli jazyky ku zdi přibíjeni a někteří za živa čtvrceni. A co nyní, ubohý ty národe? Co je vzdechů a spínání rukou! Rodiče plačou pro syna, manželky pro manžele, siroteč pro otce. Koruna utrpení doléhá v době přítomné velmi těžce na tebe, národe náš drahý. Ale hodina vysvobození z jarmu odvěkého katana se blíží a doufejme že národ náš nabyde svobody. Vše tomu nasvědčuje a není doba daleká, že nepřítel náš bude skrušen. Josef Soukup.

MASON CITY, IOWA

Čtená redakce a milý čtenáři! Odhodlal jsem se také pár řádků napsati do našeho milého listu. Ačkoli jsem již dlouhou dobu od bératelem, přece nikdy ještě jsem nic nenapsal. — Prosím redakci by tento prvý můj dopis uchránila od ohně věčného a popřála mu kousíček místa v listu. Zde nemáme mnoho Čechů jen asi 50 rodin a z těch polovina (v těchto dobách pohnutých pro český národ) spíše staví se na stranu Němců. Já rád chodím do společnosti, rád si povyprávím, ale hrozně nerad slyším chvalozpěvy na německý militarismus. Člověk který jest Čechem tělem i krví, má stát vždy při svém národu, hájit svojí svobodu a ne dávatí na jeho uspokojení nad řáděním německé soldatesky, ne práti Německu od které ho jsme od staletí utiskováni. Jako jsem slyšel mluvit od některých krajanů, že prof. Masaryk měl prý zůstatí v Čechách a tam, prý měl se vyjadřiti jak smýšlí. Takový lidé nerozvážni neměli by se nikdy hlásiti k národu Slovanů a tak jej nadarmo špiniti. Co by se stalo s prof. Masarykem, kdyby byl zůstal v Rakousku? K nejbližší zdi by jej byli postavili a kulku dle jejich nejlepšího způsobu by mu do srdce dali, tak, právě jako to učinili již mnoho a mnoha předákům. Takový lidé, v nynější době kdy jsou ty nejlepší vyhlídky na osvobození našeho národa z drápů orla německého, neměli by býti zvaní jinak než jen a to správně Slovanů, v kterých koluje krev slovanská stůjmež v jedné řadě až se naskytne příležitost abychom mohli ukázati Němcům, že národ slovanský si může svou vlast spravovati svými zákony a ve své mateřské řeči, a že v naší vlasti Němce na to nepotřebujem. Více nebudu se rozepisovati o této věci abych příkladně mnoho ne rozhněval p. sazece (Poz. saz.: oh, ne bud' tež ujištěn, že vše po dobná mne velice zajímá.) Jestě něco chci napsati z našeho města. Postavili jsme se zde my dělníci v boji proti kapitalistům a sice v cihlářském odboru. Založila se zde dělnická unie a 21. října jsme vyšli na stávkou a jsme ve stávce do dnes. Jest zde deset cihelen. Dvě cihelny vlastní "Farmers Společnost" a tato společnost podepsala kontrakt s unii jak jim byl předložen, totiž 25c na hodinu a topiči 30c na hodinu. Dělníci z těchto dvou cihelen ani na stávkou nevyšli. North Iowa Co. vlastní jednu a Denison Co. vlastní 6 cihelen. Společnosti tyto se proti nám postavili. "Skěbů" zde není mnoho asi 35 ve všech cihelnách, a to jsou sami Američané. Ale nemůžeme se jim diviti, neboť dokud takový Američan pracuje, to si myslí že přeg něho není, jeho pa-

V nedosáhlé výši.

—Houge in Spokane Spokesman-Review.

nička musí mítí nový klobouk každý měsíc, a do divadla musí jí ti každý den. Když nemá peněz tu jí mužiček vypomůže, aby byla všude první. Jde do obchodu, tu koupí pytlík mouky za \$2.50 a na ulici ho prodá za \$1.50 a milostpaní jde do divadla veselé zase.

Když přijde výplata, zaplatí se dluhy a jsou čistí zase. Když tu přijde stávka, musí jítí dělat neboť by zemřel hladem. Doufám, že přijde brzo ta hodina, kdy budeme také s nimi účtovatí. Končí a zdraví všechny čtenáře t. listu F. A. J. jednatel. t. l.

Hlasy našich žen.

Čteným dopisovatelkám!

Jak pozorujem, vyskytuje se přání by rubrika "Hlasy našich žen" měla pořadatelku, nebo-li předsedku. Co nás se osobně týče dovolíme si uiniti návrh první a sice by pořadatelkou stala se paní Marie Červená-Hlavata. Záleží tedy na čtených dopisovatelkách by se v přístích dopisech o našem návrhu vyslovily zda-li jej podporují. Nuže je-li to přání et. dopisovateleček měly by v době ještě předvánoční ve svých dopisech vysloviti svůj náhled. Jest pravdou že besídka ženská se stane tím o mnohem zajímavější. Nuže do doby předvánoční tak, aby ve vánočním čísle, byla pořadatelka uznanou.

Doufáme, že et. dopisovatelky se v brzkou o věci v dopisech rozepíší. Vydatelce.

LONE TREE, IA.

Čtená redakce, zde vám zasílám předplatné na milý náš časopis, jest to opravdu pěkný časopis který by neměl opravdu scházeti v žádné rodině, jen toho lituji, že není více rozšířen, totiž aby vycházel vícekrát za týden. Má nejmilejší zábava jest čtení, nemožu se ani dočkatí vždy když má časopis přijítí. Nejsme ještě v této nové vlasti dlouho, neboť jest tomu teprve šest let co jsem přistála na břehu svobodné této země. Ne přijela jsem sice sama, nýbrž s mojí drahou polovici totiž mým mužičkem a nyní jsme tomu velice rádi že jsme odtamtud odjeli. Tak jako tisíceu jest to přání tak také

i naše, aby již to nelidské barbarské vraždění ustalo. Při jediném jen pomýšlení stydně člověku krev v žilách nad bestialitou, která rádí tam za mořem, kam' tak často myšlenky mé zalétají. S krajanským pozdravem na et. čtenářky a čtenáře zůstávám Barbara Smid, box 75.

RICHWOOD, OHIO.

Čtená redakce! Moje předplatné dochází, a proto neměškám, a zasílám vám povinnou částku jako předplatné a zároveň při té příležitosti i pár řádku do rubriky našich dopisovatelek, ovšem se žádostí o laskavé jich uveřejnění. Opravdu tento časopis jest v poměru na tu četbu vzdělavač a zábavnou dosti lačný. Nyní musím napsati o tom, jaké jsme zde měli léto. Po jaru značně přišlo, a pak také byly trochu sucha, ale celkem vzato úroda jest dosti uspokojivá. V zahrádce též narostlo mě všeho dosti, tak že mám mnoho flasek různých zavařenin. Koruna se povedla úplně uspokojivě, nyní se pilně láme. Naši hoši jí na lámali kolem 14 set bušů, a ještě asi tolik jí mají k lámání. Letošní podzimek jest velice krásný, tak že se může každého dne v poli pracovati. Jsme ve zdejší krajině již po tři roky, přistěhovali jsme se ze státu Missouri. Jak nám to rychle uteklo a svátky vánoční se blíží upřikem. Ceny produktů farmerských jsou zde výborné! Smetana, 36c, máslo 28c, vejce 36c, staré šlepič 14c libra, mladé 15c brambory \$2.00 korna 80c, buš.

Stálé příkladání.

—Duluth Herald.

pšenice \$1.50. Právě co tento dopis dopisují snáší se volně vločky sušehové k zemi, tak tise a tak velebně a jistě, že máme k očekávání do rána "bílého koníka", nu ne vadí vždyť přece jest to též jedna z nevyhnutelných věcí v těchto krajinách. Zdravím všechny čtenáře a čtenářky a také i et. redakci. Marie Pácha.

WEINERT, TEXAS.

Vrátil se podzim pod stromy svítí spadané žluté listí, lze už jen květy poslední svítí poslední sloky spřísti. Lze už jen nazpět do léta zřítí a jak to v trávě sviští epilog svého marného žití, smutné a mlčky čistí.

Bělouňka vlákna ještě se chýlí, na suché choré listí, poslední ruže v sluní se tpytí, k emiti se rosou čistí. Za chvíli všechno v mlhy se zřítí, tonhy i nenávistí.

Čtené besídkářky! Mám opět volnou chvíli, kterou použiji námýšlení naší miějící besídky. Zdá se jakoby nám hrozil úpadek který se však dá odstraniti snahou naší. Nyní zase vás povzbuzují ku psaní. Pište, vy které bydlíte ve městě, přece máte více času, než my farmerky, neč nám se obyčejně zdá že nemáme po práci nikdy. Naše práce se ovšem stále opakuje. Máme drůbež, někdy též na starosti krmníky, dojení, úklid v domě a jiné věci. Toto jen kdy není práce v poli, jest tam místo ženino též zaplněno. Za to vy které bydlíte ve městě a jste jen domácí práci ponechány máte více času k přemýšlení a ku psaní, proto ještě jednou všechny ve spolek všimněte si mého povzbuzení a pište!

Já nyní již nebudu místo v poli zaujímati, dokud nenastane jarní práce, ale hodlám se nyní úplně věnovati domácnosti, která byla zanedbanou po dobu práce. Hodlám si nyní vyčistiti úplně můj skromný příbytek, vše přivesti do řádných kolejí, pak mně nastane ští zimního prádla, které ráda ko nám doma, neb šitě kupované není tak dobré. Mody nynější jsou pěkné a lehké k ušití. Pak jak se vám líbí kratší sukně? — Paní Hotovcová mě též jejím dopisem připomenla předplatné na tento časopis, sama totiž ani nevím kdy mě předplatné došlo a nebo dojde, a proto prosím redakci za upozornění. Ano? (P. r.: Bude vám milá paní sděleno později.) — Vaše návštěva paní Hotovcová mně potěšila, taktéž i p. Schaeferové, které děkuji za návod na pomerančovou marmeládu, až si zavařím, osmělím se Vás pozvati k ochutnání při zákusku a kávě by se nám výborně hovořilo, že ano, no, kdybyste byla mojí sousedkou. Milá paní, H. zmínila jste se že bychom měly již voliti předsedkyni, též i já podobně soudím; možno že bude potom besídka naše zábavnější a čas volby nechť ustanoví redakce, která by potom byla též nucena čísla hlasu zaznamenati, volby by mohli třeba započítí nyní a ukončiti před vánocem. V čísle v nočním pak oslaviti "Besídku" vstupem předsedkyně, co o tom soudíte čtená redakce? Nemíním tímto mojm náhledem, by byl uskutečněn, neb jak jsem se zmínila ponechávám vše redakci. Vám paní Hotovcová děkuji za sympatie. Máte úplně pravdu milá paní, že vždy se nám dříve přihodí něco nemilého, než velice radostného. Řikává se že sterý žal přináší jednu radost, člověk by ani nevěděl nic o světě a jeho stránkách, kdyby byl jen stále šťasten. V létě jsem byla nemálo postrašena nutností u manželka, který šel k operaci se zraken, obávala jsem se plnou měrou, kdyby se snad vůbec nevyvlečil, neboť ztratiti zrak znamená tu největší ztrátu v životě, leč k mojí radosti se vrátil zdrav. Tážete se, zda polekala jsem se při spášení koňu? Ano, a k tomu velec, obávám se že kdybych měla sama řídití spášené koně, že bych pozbyla duchapřítomnosti, což je nejhorší v podobném případě. Tak milá paní, napište nám zase něco, taktéž vy paní Schaeferová, a ostat

ní všichni pište hojně. Prosím p. sazece o prominutí v špatném psaní, neb mne pero vypovídá službu, proto raději ukončením vám ušetřím muka. (Poz. saz.: Jen žádné starosti milá paní, není to tak zlé jak to děláte!) — S přáním by byla "Besídka" hojně navštívěna končí vaše oddaná Mary J. Červená-Hlavata.

Poslední volby zavdaly opětně po dně na mnoha stranách k vyvolání otázky znárodnění presidentských voleb.

To znamená k odstranění elektorátu, kterým se dosud první úředník zemský volí a zavedení tu volby přímé, samotnými voliči právě jak dnes se volí guvernér a senator. O reformě této vážně se již rozepsaly četné velké listy a věru zdá se že má dosti přívržence.

Elektorální sbor není demokratickým zřízením. Byl utvořen kdy stávala nedůvěra ve schopnost amerického lidu zvoliti si presidenta. Mužové zodpovědní za sbor ten vycházeli z theorie, že výběr presidenta má býti svěřen několika svrchované moudrým a svrchované enostným důvěrníkům, kteří nechtějí se do svatých různých států a dají zemi vrchního ryehtáře takového druhu, o němž soudí, že by ho měl lid mítí.

Theorie ta dlouho nepotrvala. Americká demokracie zapravdila ji pohrdavě a se vši opravdovostí jala se pracovati na působivé metodě, jež by neplatnou činila položku ústavy ve smyslu elektorální kolleje. Po více než století presidentští elektroři byli pouhými klerky pro většinu v každém z několika států. Zaznamenávali vůli většiny, ale činili tak dle systému, jež umožňují menšině amerického lidu vybrati si presidenta a zároveň činí možným, aby výsledek volby závisel od všemožných případů a válečných listí, jež ve skutečnosti poráží pronesenou vůli lidu u volebního osudí.

President Spojených Států, jak předem podotknuto, má býti zvolen jako guvernér a spolkový senator voliči samotnými, přímo. — Volba spolkového senatora prováděna byla také nepřímou, byla volbou legislatur, kteréz ustanovení pokládáno rovněž za nedotknutelné, konstituční jako elektorální sbor. A nyní zmčna dobře se osvědčuje, nikdo proti ní ničeho nenamítá. Většina lidu má rozhodovati bez ohledu na státní linii a bez ohledu na umělé vynálezy. Elektorální sbor byl věci eizozemskou po sto let tak dalece, pokud se neodvísle politiké moej týká. Měl by býti vypuštěn úplně z politického systému země jako veřejné zlo a veřejně nebezpečí. Jednou z prvních povinností kongresu, až se sejde, mělo by býti zahájení prvních kroků ve smyslu dodatku k ústavě, aby president Spojených Států volen byl přímo lidem a aby odpadla dosavadní kolleje elektorů.

Láska nemá konce.

Láska jest a zůstane začátkem, středem a koncem našeho štěstí. Sama Prozetelnost ve své všemohoucnosti nemohla nedati člověku štěstí, aniž by mu dopřála srdce bez lásky. Čím čistší a upřímnější jest naše láska, tím lepšími jsme lidmi. Kdo v sobě lásku chová toho nemůže nic rušiti. Kde láska uzavřela spolek manželský, tam žádné stáří žádná nemoc a žádné z veně přicházející neštěstí nemůže svazek tento přerušiti. Vše to spojuje jenom ještě pevnější a užejí dvě srdce jež se v lásce nalézala.

— Usmějte se, i když nemáte k tomu příčiny. Je dobře když člověk nevýjde z praxe. — Nouze láme železo — a spekulantí své hlavy.

Tajemný Ostrov!

Od Juliusa Vernea.

Tento krásný román ve třech dílech a čítající 525 stránek poileme na kteroukoliv adresu ve Spojených Státech za \$1.50.

Adresujte ODVARKA BROS., Clarkson.